

minister har Ret, naar han siger, at hvilkesomhelst Forudbetaling skal være uretfærdig saavel med Theorien som ogsaa med Praxis ved Forp. af Gaarde; thi jeg troer, at det selv ved frie Forp. af Gaarde er det sædvanlige og naturlige, at der gives ei Læns Forp. af Gaarde afgift i Forbud, og det er ogsaa min Overbeviisning, som jeg dog her kun skal nævne, men ikke motivere, at den oprindelige Mening med Indfæstningerne var den, at de skulle være Sikkerhed for Inventarium og Besættelse, og at det kun er ved Tidernes Ugunst, for at bruge et mildt Udtryk, at de ere løst op til at blive halve Kjøbesumme. Men i Hovedsagen er jeg enig i, at det ikke er ønskeligt, at den, som tiltræder Driften af en Landejendom, blotter sig ved at lægge fra sig de contante Midler, som han har Raadighed over, og ved hvilke ene han vil kunne staae tilstrækkeligt Udbytte ud af Eiendommen baade for Eieren og for sig selv.

Grevenfop-Castenschjold: Den høitærede Minister udtalte det samme, som er blevet fremhævet fra en anden Side, nemlig at det skal være meget sjældent, at Forudbetaling finder Sted. Forudbetaling er imidlertid i Virkeligheden en gængse Ting, naar man ikke kan stille Sikkerhed. Og hvad vilde Folgen blive, naar man ved Forp. af Gaarde ikke maatte tage imod Forudbetaling? Man maa dog have en Sikkerhed for, at man ikke overlader Gaarden til en Mand, som ikke kan præstere, hvad han skal. Men den Capital, der saaledes stilles som Sikkerhed, er, om end Forpagteren et halvt eller heelt Aar efter faaer Renten af sine Penge, dog for Udsigten og kan ikke være den Grundfond, hvormed Forpagteren skal arbejde. Derfor er det, at man kommer overeens med den vordende Forpagter om, at denne skal forudbetale en mindre Sum, som da gaaer af i Forp. af Gaarde afgiften. Med den Sikkerhed har man været tilfreds, og der ved er Forholdet blevet lempet efter begge Parters Tarv. Jeg troer ogsaa, at alt det, der tales om høie Forudbetalinger, i Virkeligheden ikke har saa meget paa sig, thi, naar Conjuncturerne paa Eiendomme ere stegne, er det naturligt, at de ogsaa ere stegne med Hen-

syn til Forudbetaling og Sikkerhed, som stilles for dem, som nu har en større Værdi. Det er kun dette, jeg har villet bemærke med Hensyn til Forudbetalinger.

Judenrigsministeren: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Forudbetaling er Set og Sikkerhedsstillelse noget heelt Andet. Der er ikke alene den meget væsentlige Forskel derpaa, at Sikkerhedsstillelsen er ogsaa den, som har stillet Sikkerheden, sikker paa at beholde, hvormod det med Hensyn til Forudbetaling kan beroe paa Tilfældigheder, hvorvidt den der har gjort den, kommer til at nyde godt af den eller ikke; der kan beroe paa den Tilfældighed, om han lever eller ikke, om han kan bestaae ved Forp. af Gaarde eller ikke, og dertil kommer endnu, at Forudbetaling ikke indeholder nogen Sikkerhed for den sidste Deel af Forp. af Gaardens Tid. Det er jo klart, at den Sikkerhed, som er opnaaet gjennem Forudbetaling, fortares efterhaanden i Løbet af Forp. af Gaardens Tid, hvormod Sikkerhedsstillelsen vedbliver at være en ligesaa stor Sikkerhed i de sidste Forp. af Gaardens Aar som i de første.

Grevenfop-Castenschjold: Det maa dog være tilladt i Contractforhold at sige, at man er tilfreds paa den ene Side med den Sikkerhed, der ligger i en saadan Forudbetaling og paa den anden Side med at erholde Afslag i Forp. af Gaarde afgiften, og jeg maa fastholde, hvad jeg anførte før, at ved en virkelig Sikkerhedsstillelse, enten man stiller der i rede Penge eller i Obligationer, bliver Capitalen undragen Driften, idet det kun er Renten af Capitalen, der kommer Driften til gode.

Udsig: Efterat den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Aarss (Rieger) har forladt Salen, skal jeg blot efter den Foranledning, han har givet mig dertil, stille det Spørgsmaal til den høitærede Judenrigsminister, om han ikke i det Tilfælde, at Sagen skulle gaae over til 2den Behandling, vil stille et Endringsforslag om, hvad der skal indtræde, naar nogen overtræder Lovens Bestemmelser ved at give eller modtage en saadan Betaling, som i Loven er forbudt. Jeg kan